

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd humana anima ita immortalis sit, vt & mori possit & non possit.
lxxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

Quòd miseris mors fiat sine morte. Cap. LXXVIII.

Gregor.
in suis mo-
rali. dicit.

FIt ergo miseris mors sine morte, finis sine defectu: quia & mors uiuit, & finis semper incipit, & deficere defectus nescit. Quia igitur, & mors perimit & non extinguit, dolor cruciat, sed nullatenus pauore fugat, flamma comburit, sed nequaquam tenebras decutit.

Quòd in inferno peccatoribus ad consolationem ignis non luceat, sed ut magis torqueat.

Caput LXXIX.

Gregor.
in suis mo-
rali. dicit.

Quamuis illic ignis & ad consolationem non lucet, & tamen ut magis torqueat, ad aliquid lucet. Nam se quaces quosque suos secum in tormento reprobis flamma illustrante visuri sunt, quorum amore deliquerunt: quatenus qui eorum vitam carnaliter contra præcepta conditoris amauerunt, ipsorum quoque eos interitus in augmento suæ damnationis affligat.

De eadem re. Cap. LXXX.

Gregor.
in suis mo-
rali. dicit.

Sicut ergo electis ignis ardere nouit ad solatiū, & tamen ardere ad supplicium nescit: ita è diuerso gehennæ flamma reprobis, & nequaquam lucet ad consolationis gratiam, & tamè lucet ad pœnā: ut dānatorum oculis supplicium, & uulla charitate candeat, & ad doloris cumulū qualiter cruciētur ostendat. Quid hic mirū, si gehennæ ignem credimus habere suppliciū, simul obscuritatis & luminis: quod experimento nouimus: quia & nunc dura flāma, lucet obscura. Tūc edax flamma comburit, quos nunc carnalis delectatio polluit. Tūc infinitè patens inferni baratrū deuorat, quos nunc inanis elatio exaltat. Atque qui quolibet ex vitio hinc voluntatē callidi persuasoris expleuerunt, tunc cū suo dūce reprobis ad tormenta perueniunt: & quanuis angelorum atque hominum longè sit natura dissimilis, vna tamen pœna implicat, quos vnus in crimine reatus ligat.

Quòd humana anima ita immortalis sit, ut & mori possit, & non possit. Cap. LXXXI.

Gregor.
in suis mo-
rali. dicit.

Quia ergo nostræ immortalitatis hoc tēpus non ita ut malè sit, sed ita perit ut non sit, querendum est quid sit, quod non ut ita non sit, sed ita perire optatur ut male sit. Humana enim anima seu angelicus spiritus ita immortalis est, ut mori possit: ita mortalis, ut mori non possit. Nā beatè viuere, siue per vitiū, seu per suppliciū per-

dit: essentialiter autē viuere, neq; per vitiū, neq; per sup-
plīciū amittit. A qualitate enim viuēdi deficit, sed omni modū
subsistēdi interitū nec moriēs sentit. Vt ergo breuiter dixē-
rim, & immortaliter mortalis est, & mortaliter immortalis.

*Quod corporeus sit ignis gehennæ, & non indigeat
alia materia, nisi reproborum cruciatu.*

Caput LXXXII.

Miro valde modo, paucis verbis expressus est ignis ge-
hennæ. Ignis nanque corporeus, vt esse valeat ignis
corporeis indiget fomentis. Qui cū necesse est vt serue-
tur, per congesta ligna proculdubio nutritur, nec valet nisi
succensus esse, & nisi refotus subsistere. At contrā gehennæ
ignis cū sit corporeus, & in se missos reprobos corporali-
ter exurat, nec studio humano succenditur, nec lingnis nu-
tritur: sed creatus semel durat inextinguibilis, & succen-
sione non indiget, & ardore non caret. Bene ergo de hoc
iniquo dicitur: Deorabit eum ignis qui non succenditur:
Quia omnipotentis iustitia futurorum præscia, ab ipsa mū-
di origine gehennæ ignem creauit: qui in pœna reprobo-
rum esse semel incipiet, sed ardorem suum etiam sine lignis
nunquam finiet. Sciendum verò est, quòd omnes reprobi,
quia & in anima simul & carne peccauerunt, illic in anima
& carne pariter cruciantur.

*Cur anima in corpore manens, & egrediens videri
non possit.*

LXXXIII.

Quid mirum Petre, si egredientem animam non vidi-
sti, quam & manentem in corpore non vides? Nun-
quid nam modo cū mecum loqueris, quia videre in me non
uales animam meam, idcirco me esse exanimem credis? Na-
tura quippe animæ inuisibilis est, atque ita ex corpore inui-
sibiliter egreditur sicut in corpore inuisibiliter manet. Pe-
trus: Sed vitā animæ in corpore manētis, pensare possum ex
ipsis motibus corporis: quia nisi corpori anima adesset, eius-
dem mēbra corporis moueri non possent. Vitā verò animæ
post carnē in quibus motibus operibus sit nō video:
vt ex rebus visibilibus esse colligam, quòd videre nō possum.

*Vt nullus dubitare debeat, ea esse inuisibilia, quæ Deo in-
uisibili subministrant.*

Cap. LXXXIII.

Sicut vis animæ viuificat & mouet corpus, sic vis diuina
Simplex quæ creauit omnia. Et alia inspirando viuificat, & Greg.

*Grego. in
suis mora
lib^o dicit.*

*Ex dialo.
go Greg.*